

[Tove Jørgensen]

rydder enhver tvivl om eksistensen af hemmelige forholdsregler, der angår advokater af en bestemt politisk observans. Jeg skal henlede opmærksomheden på, at den tidligere justitsminister i et svar til folketingets retsudvalg har oplyst, at der ved den ændrede formulering af § 733, stk. 2, ikke sker en udvidelse i forhold til den gældende § 733 af de omstændigheder, der kan begrunde, at beskikkelse ikke skønnes forsvarlig. Paragrafen ville ifølge ministeren ikke indebære en udvidelse i forhold til gældende regler og praksis.

Justitsministeren (Nathalie Lind):

Det stillede spørgsmål har direkte relation til en konkret straffesag, som er under behandling ved domstolene. Jeg kan bekræfte, at retten har nægtet at beskikke en anden forsvarer end den advokat, som allerede er beskikket for den sigtede. Denne retsafgørelse er efter det for mig oplyste efter de herom gældende regler indbragt for den særlige klageret.

Jeg kan som landets justitsminister ikke offentligt fremkomme med min vurdering af en sag, som for tiden behandles ved domstolene, og derfor finder jeg det ikke rigtigt at sige noget om selve sagen.

Tove Jørgensen (DKP):

Ja, jeg kan ikke ret godt takke ministeren for svaret, for der var jo faktisk ikke noget. Men jeg vil godt stille et nyt spørgsmål. Det er, om ministeren kan godkende, at der her i landet kan ske hemmelig rettergang.

Den ønskede forsvarer, Hagens, er for det første ikke gjort bekendt med fra rettens side, at han er ønsket som forsvarer. Han er ikke blevet tilkaldt til det retsmøde, hvori hans beskikkelse blev procederet. Han har altså ikke kunnet fremføre sine bemærkninger til de eventuelle årsager, der er frembragt, til, at han ikke skulle være beskikket. Han har ikke fået kendskab til kendelsens indhold, fordi den er afsagt for lukkede døre, og han har således ikke haft mulighed for at benytte sig af de regler, der er, og påkære kendelsen til den særlige klageret. Han kender end ikke de henvisninger, der bruges til, at han ikke har kunnet beskikkes.

Det vil sige, at hvis kendelsen går ud på, at han ikke kan beskikkes, så kan han ikke

vide, at han er bragt i forslag, han kan ikke imødegå eventuelt urigtige påstande om ham, frembragt under proceduren, og han kan ikke påkære inden en uge til den særlige klageret, da han end ikke er underrettet om datoen for kendelsen. Han har imidlertid påkæret den, men det har han altså måttet gøre kun på, at han ved, at der foreligger en kendelse.

En advokat kan altså i virkeligheden være udelukket som forsvarer uden at vide det, før fristen for kære er udløbet. Og det værste er – og det er nok det, der er meningen med denne sag – at den skal bruges som en prøvesag, at den kan bruges til at skabe præcedens for fremtidige udelukkelser både af den pågældende advokat og af andre advokater.

Det, jeg har spurgt ministeren om, er, efter hvilke bestemmelser og paragraffer i retsplejeloven landsretssagfører Chr. Vilh. Hagens er blevet udelukket fra forvaret. Der ligger ikke sådanne bestemmelser i retsplejeloven, og jeg vil gerne have, at ministeren helt konkret siger, hvilke bestemmelser der giver hjemmel til at udelukke en forsvarer i den pågældende sag.

Justitsministeren (Nathalie Lind):

Jeg må uden hensyn til det, fru Tove Jørgensen nu fremfører her, sige, at jeg kan, og jeg vil ikke kommentere konkret verserende retssager. Der vil komme en afgørelse fra den særlige klageret.

Tove Jørgensen (DKP):

Det er heller ikke det, jeg spørger ministeren om. Jeg spørger ministeren om, hvor der i retsplejeloven er hjemmel til overhovedet at udelukke en forsvarer på dette grundlag.

Der står i spørgsmål 27 – det findes i bilagshæftet til betænkningen – at det ønskes oplyst, om pkt. 2 i den ændrede formulering af § 733, stk. 2, indebærer en udvidelse i forhold til gældende regler og praksis. Der svares, at det gør det ikke. Ved 2. pkt. i den ændrede formulering af § 733, stk. 2, er der sket en yderligere præcisering af, hvornår hensynet til sagens opklaring kan begrunde, at beskikkelse ikke skønnes forsvarlig, men der er ikke sket en udvidelse hverken af reglerne eller af praksis.

Jeg har ikke fået noget svar på, hvor i loven der findes en sådan hjemmel. Det blev netop udtrykkelig nedstemt at give en sådan